

Sclavagismul in epoca romana

Cu toate ca sclavajul, la Roma, exista din vremea regalului, avand, pe atunci, un caracter patriarhal (sclavii erau membrii secundari ai familiei si proveneau, mai ales, din razboaie), de-abia in vremea razboaielor punice el a capatat forma clasica.

Orice cucerire a armatelor romane aducea zeci de mii de prizonieri, care erau vanduti ca sclavi. Astfel, in 210 i.e.n., au fost vinduti 13 000 de tarentini, in 167 i.e.n. – 150 000 de epiroti, in 146 i.e.n. – 50 000 de cartaginezi, iar in timpul inabusirii rascoalei din Sardinia au fost vinduti 80 000 de sclavi etc.

La acestia se adaugau numeroasele capturi ale piratilor. Pe de alta parte, un impuls dat generalizarii muncii servile l-a constituit saracirea, datorata deselor razboaie purtate de romani, a taranilor ce ingroasa rindul proletarilor din Roma; acestia traiau din expediente, din ajutorul statului, din gratificatii ale bogatilor. Treptat, munca servila se impune si in atelierile mestesugaresti urbane, ceea ce duce la transformari ale statutului plebeilor desprinsi, astfel, de suportul economic principal al clasei lor.

Acestia, datorita sistemului de vot, in care aveau un rol important, sunt corupti, cu diverse favoruri, pentru optiune electorala, iar plebea devine, de asemenea treptat, o clasa parazitara. in acest fel, principala contradictie a societatii romane (plebei-patricieni) incepe sa treaca pe seama opozitiei dintre sclavi si proprietarii de sclavi (inclusiv statul, ca proprietar de sclavi).